

GÖNÜL ELLERİ VE DİLLERİ GERÇEK GÖREVE

İSA AKGÜL'ÜN KÖŞE YAZISI

Yaşamın sürekliliğinde etkin rol alan bütün etkenlerin, bazı zaman dilimlerinde, kendilerine yüklenen görev gereği sundukları, değeri tartışılmaz nimet demetlerini yi değerlendirmek insan için gereklidir. Huzur, rahmet, bereket bulutlarının semamızdaki seyrinin son demlerinde, gönüllere gönderdikleri pozitif yüklü dızların, yaşamın her alanında bıraktığı silinmesi mümkün olmayan izleri, bulutların belirlenen süreyi tamamlayıp bizden uzaklaşmasından sonra da, aydınlığın devamı için, olumlu eylemlerimizle, ziyalı yakıtı bilinçli sağlamak hedefimiz olmalıdır. Her türlü donanımla hayatın özü, kaynağı olarak ikram edilen suyun, bazı hal ve tavırlarında, dertlere deva, hastalıklara şifa olduğunun derinliğine ulaşım, kendimizin de su gibi olmasına niyet etmeliyiz. Azmetmeliyiz. Ki gönül kirlilerimizin, lekelerimizin, siyah noktalarımızın üzerini beyaz kireçle kaplayıp, derinliklerin ulaşılmasını derinliğine gömüp, bir daha çıkmamasını, bizi rahatsız etmemesini, bize zarar vermemesini, bizi doğru yoldan yanlış yola götürmemesini sağlamış olalım.

Kızgın güneşin yakıcı oklarından gölgesine sığınılan, faydalı meyveleriyle varlıkların ihtiyaçlarını karşılayan, nefesleriyle kirlenen gündüz temizleyip gece dengeyi kuran, ölüsüyle de faydalı olma ilkesinden vazgeçmeyerek sürdüren bir ağaç olmaya içten arzu ile istemeliyiz. Kİ, niyet ve dil akçelerimiz, güzel ve hoş alışverişlerde değerlerinin yitirilmesine teşvik edenleri silerek, güvenirliliğimizi ışınlarımızla sadırlara nakş edelim.

Diriliğin, canlılığın, fonksiyonlu olmanın, başlangıç ile son arasındaki belirlenenin kendi nefes sayısına göre ayarlandığı, sona ermenin, son bulmanın bedenden ayrılan son sayıdakine bağlı olduğu bir nefes gibi olmaya arzu edelim. Ki, her temiz misafiri kabul edişimizle misafiri uğurlayışımız

arasında bir ahenk kurmuş olalım. Ziyaretlerin her gerçekleşmesinde ana temel görevi yerine getirmişlerin gizemli düsturlarının sırrına vakıf olabilelim ki, olumlu has cümlelerin yüklü olduğu ziyaretçilere sahip olmuş olalım.

Su gibi gönüllere akıp ulaşılmayan toprak parçası, bacası tütmeyen ev, bir damla sevgiye muhtaç yaralı gönül, bir sıcak lokmanın hayalini kuran yürek, çaresizlikten gözyaşları sel olan garip, boynu bükük gözleri

buğulu yetim kalmamalı rahmet gecelerinin sonlarını sayısal olarak saymaya başladığımız şu günlerde.

Köklerimizle geniş alanlara ulaşır, çevresindeki diğerleriyle hiç ayrımda bulunmayıp, gönül ağacının dallarının geleni güvenlik alanına alıp, yapraklarıyla sararak zarar vericilerden korumasının, bugünlere has olamayıp saatlerin toplamlarından oluşarlarda da gerçekleşmesinin gerektiğinin zihinlerden çıkarılmaması elzem olsa gerek. Sonsuz hayata talip olanlar, sonsuz nimetlere kavuşmak isterler ve gereğini de samimiyetle yaparlar ki vaad edilene kavuşmuş olsun.

Nefesler, üzerlerine düşecek bombalarla yaşamın son sınırına geldiğini, ölüm meleği ile kısa belki de uzun bir yolculuk yapacağını hissederken, uykunun bizden kaçması gerekir. Ateş deryası olması belirlenen kentlerde, maddi kanların akması, manevi kanların göller oluşturması, aynı dünyanın merkezine her zaman yalvarış nedeniyle yönelenlerin, akan kanların durdurulması için yapılması gerekeni yapmayanlardan olamamak için geceleri uykuyu kendimizden ıraklaştırmamız gerekmektedir eğer bilinçli isek.

Dünyada, aynı zaman dilimlerini paylaştığımız, aynı nefesi soluduğumuz, değişik toprakları mekan tuttuğumuz insanları en azından bu günler de unutmamalıyız.

Açlıktan kemikleri reklam panosu gibi kendini gösteren, kapısından birinin girip bir lokma ekmek ve bir bardak su verir umuduyla yaşayanları, günlerce yatağının içinde acılardan kıvranıp, maddi imkanları olmadığından hastanelerde rehin kalma korkusuyla muayene olmaya gidemeyenleri unutmamak gerekir. İftar menülerinde noksan olmayanların sofralarını hayallerinde gezdirenleri, sobaların soğuk demirlerine ısınmak için sarılanları, zihnimizden silip silmediğimizi, atıp atmadığımızı, elimizi yüreğimize koyarak düşünmeliyiz.

Alemin ve alemin içinde bulunanların gönül ellerinin gerçek gönle kalkıp, gönül dillerinin samimi kelimelerle, olumsuzlukların yok olmasını istemesi, gönül gözlerinin sarsıcı göz yaşlarını yerlere akıtarak oluşmuş kan nehirlerini berrak su nehrine çevirmesi için dua kapısını çalalım. Tıklatalım. Yalvaralım.

Dualarımızla gönül nehirlerine rahmet damlalarını akıtabilelim ki, nehrin ulaştığı her yer, gerçek sevgi ve muhabbet filizleri ile yeşillensin.

Gerçekten dualarınızla bugün kaç gönül filizinin yeşillenmesini istediğinizi hiç düşündünüz mü?